

rawwa hagi liig forges tettus. Naglamulgu peawa abbara ollema, et raud ei anna lifuda.

6) Raud ei pea kitsamb, ei ka laiemb ollema, kui labbi kannop; raud peap õlwa kabja were päle passima, ent ei mitte kabja talla päle litsma, enge olle kõrre ossa wahhet jätma, sest kabja tal ei saki pitsitamist. Ärge laske ka raud kumalt allalüwra, ni et kabja suitsma pannep, ei ka säratsid naklu wõtta, kea ni paksu omma, et rawwa wäggüsi ennege mulkest läbbi läwra, ehk selle pä wäga forge omma. Kui nagla otša tangidega ärranäppistetas, sis ärge laske neid wäga pikkast pärrajätta, ei ka kapja nedi otšte kottal wiliga nühsida.

7) Kui raudsep om hobbest ärrarawwutanu, sis laske hobbest weidifest trahwi jallutada, et nätta saas, kas ta mast rawwutamise wigga pärrast likkatap. Kui likkatamist tutta om, sis ärge minge enne hobbesega seppi, koa mant ärra, kui raudsep wigga om leüdnü nink parrandanu. Kui ta mast nagla wäga forges läbbilönu, et naggel ello mannu putte, sis ta peap särast nakla wäljakistma, ehk kui raud kottufide pitsitap, parrembide allalöma. Kes sest ei holi, et hobben seppikoa mant koddotullen likkatap nink wigga ei lasse seddamaid parrandada, wõdip peake emmast hobbesest ilma jäda.

8) Kui hobben ei likkata nink teie mārastezi südi rawwutamise man ei lewra, sis tennage raudseppa selle eest nink tasuge tälle hämelega temma töwaira. Sest hobbest körrapärast rawwutada ei olle kerge asfi, enge üts kunslik tö, mes wajja ausas pitta. Kärriööb wõdip eggäüts tetta!

Halwa rawwutamise läbbi narritas pea hobbesega kabja ärra nink hobben tunnep se läbbi särastamma wallo, kui inneminne, kel kitsa sapa jallan omma nink nendega peap kääma, et nemma kül jalga mitmin paigun pitsitawa. Neil hobbesil om se polest figeparremb ello, kedda suggufe ei rawwuteta,

sest et neid ennege põllotö man ehk liwatse te pääl prugitas.

Kabjatöbbesid om paljo, selle läbbi hobben likkatama, pantas ni et tedda mitto aiga ei wõdi pruvida, nink säratsid többesid keeltas seläbbi ärra, et teie hobbesega kapju parrembide hoiate, kui teie seni ajani ollete harrinu. Talwitjel aol, kos hobben weidi usse saap nink kuiwa põhho pääl saisap, ehk suwvel, kui pallaw aig om nink kawra ei olle wihma saddanu, kuiwap ka kabbi ruttumb nink ennamb ärra, kui muhawal nink jääp habras. Kui nüüd pälegi hobbesel weel rasseda rawwa forge hakidega nink pakste nakluga al omma; ehk teie jättate rawwa wäga kanges, hot fattessa näddalat ehk pikkembaltki weel alla; ehk hobbesega kabja olliwa essike jo halwa: sis saap hobben pea kabjalahkmid ehk muud wigga kabja pitsitamise nink lonkap teedko kui kawra. Sepärast peate põwra ajal hobbest ni saggede kui wõimalik wette ajama ehk aoti lastma ween saista, et kabbi rössenst sissewõt-
rap nink pehmes jääp. Üts holikas perremees wal-
lap põwra ajal ka rattaste zõride pälegi wet ehk pannep neid wette liggunema, et nemma mitte kokko ei satta, kui pu wäga ärrakuiup.

Talwel peap hobbest egga näddal figewähhem-
balt paarfõrda eddejalguga pantama pehme sitta päle saisma. Ent om ka säratsid hobbesid, kea jo habra kapjuga omma lodu, nink neide pärrast anna ma sedda nõuwo, ütte salwi tetta zearaswast nink kede-
tuist nink zaggatuist sibbulist. Sest salwist wõtta
egga hommungul nipaljo kui warrese, munna ossa
peo päle nink hõeru kabjapäältse nahha sisse nink
tõmba sest kabja päle ka. Seläbbi jäwa kabja peh-
membas nink kaswawa parrembide pärra. Siiski
peap iks rawwutamise man tähele pandma nink
hoost kandma. Ent kui hobben rawwutamata om,
sis laske kabjaweert ümberzõri wiliga tõmmata